

[Finansministeren.]

givenhederne den 19. September 1944. Finansministeriet har den 4. August 1945 oversendt Sagen vedrørende Ørsted Petersen til Auditøren ved den ekstraordinære Tjenestemandsdombstol, hvor Sagen for Tiden verserer. Kaptajn Ørsted Petersen, der sammen med Grænsegendarmeriets øvrige Personale blev interneret i Frøslevlejren efter Begivenhederne den 19. September 1944, har siden den 11. Januar 1945, da han blev løsladt fra Interneringen, ikke forrettet Tjeneste ved Korpset.

Med Hensyn til Korpsets lønmæssige Stilling, som det ærede Medlem ogsaa berørte, maa jeg henvise til, at dette Spørgsmaal ligesom forskellige andre af de Spørgsmaal, jeg har omtalt, vil blive behandlet i Lønningskommissionen, hvis Betænkning formentlig snart kan ventes.

Jeg skal dernæst vende mig til de mere generelle Spørgsmaal, der har været fremdraget, og jeg begynder her med selve Statsbudgettet, som dog i hvert Fald officielt er den egentlige Genstand for Finanslovdebatten. Jeg indfried herved det Løfte, jeg ved Finanslovsforslagets Fremsættelse gav om, at jeg senere vilde vende mere udførligt tilbage til Spørgsmaalet om Statens Økonomi.

Da jeg overtog mit Embede, var jeg straks klar over, at en af mine første Opgaver maatte være at søge tilvejebragt saa megen Klarhed, som det under de nuværende Forhold er muligt, over, hvor vi egentlig er henne med Hensyn til Statens Finanser. En saadan Undersøgelse er naturligtvis meget omfattende, og den kan for saa vidt aldrig tilendebringes, som der stadig dukker nye Momenter op, og dertil kommer, at der under de nuværende meget usikre Forhold er mange Faktorer, der langt fra kan overses fuldt ud. Der kan derfor slet ikke være Tale om, at man kan give noget sikkert og utvetydigt Billede af disse Forhold.

Jeg har alligevel ment, at det høje Ting har et saa stærkt Krav paa den Orientering, som nu engang er mulig, at det vil være rigtigt at meddele de foreløbige Resultater af de hidtil foretagne Undersøgelser, men jeg understreger stærkt, at de Tal, som jeg i det følgende skal nævne, maa tages med alt muligt Forbehold. Jeg ved fra mange Aars Erfaring, at naar man meddeler visse Tal med Forbehold, er der en almindelig Tilbøjelighed til, at Offentligheden husker Tallene, men glemmer Forbeholdene, og det er derfor vigtigt at understrege, at kun naar man erindrer de Forbehold, jeg fremfører, har de her meddelte Tal overhovedet

ingen Mening. Jeg har i øvrigt paa Grund af Usikkerheden med Overlæg valgt at nævne meget stærkt afrundede Tal for derved at tilkendegive, at det kun drejer sig om Overslag og ikke om egentlige Beregninger.

Tager man sit Udgangspunkt i indeværende Finansaars Økonomi, kan man i Øjeblikket skønne, at de samlede Driftsudgifter i 1945—46 vil blive godt og vel 1 900 Mill. Kr. Jeg har nu forsøgt af dette Budget at udskille de Udgifter, der skyldes de ekstraordinære Forhold, vi er inde i for Øjeblikket, for at finde frem til det, man kunde kalde Budgettets mere faste Kærne. Med dette Formaal for Øje har vi i Ministeriet forsøgt at opdele de 1 900 Mill. Kr. i 3 Klasser.

Den ene er, hvad jeg vilde kalde ordinære Udgifter i snævraste Forstand. Det er den mest faste Kærne i Budgettet. Den andrager efter foreløbige Overslag ca. 950 Mill. Kr., jeg skulde hellere sige mellem 900 og 1 000 Mill. Kr. eller ca. Halvdelen af Budgettet.

Den modsatte Yderlighed er den Klasse, som jeg vil betegne som Eengangsudgifter. Det er Udgifter, der hænger sammen med Foranstaltninger, som maa iværksættes en Gang for alle i Anledning af Krigen og dens Afvikling. Jeg nævner saadanne Ting som Udgifterne til tyske Flygtninge, til Modstandsbevægelsen, til Vagtværn, til udsendte Censorer i Tyskland og Indkøb af Krigsmateriel. Man kan formentlig hertil ogsaa regne Udgifterne til Tørveproduktionen i Sommer og lignende Ting. Disse Eengangsudgifter andrager i indeværende Finansaar omkring 550 Mill. Kr., jeg skulde maaske hellere sige mellem 500 og 600 Mill. Kr.; det er jo nemlig klart, at Grænserne mellem de 3 Klasser, hvori jeg har søgt at dele Budgettet, i høj Grad er flydende.

Imellem disse 2 Yderpunkter ligger saa de Udgifter, jeg vil henregne til det, man kunde kalde Mellemlassen, det vil sige Udgifter, der nok er ekstraordinære Udgifter, som vi ikke havde før Krigen, men som alligevel maa antages at være af en mere varig Karakter, saaledes at det er tvivlsomt, i hvilken Grad de vil kunne afvikles i de nærmest kommende Aar, og man maa formentlig regne med, at en meget stor Del af dem vil indgaa i det fremtidige mere normale Budget. Udgifterne i denne Mellemlasse andrager rundt regnet 400 Mill. Kr. i indeværende Finansaar.

Jeg maa igen understrege, at Grænserne mellem de 3 Klasser er meget flydende. Det gælder ikke mindst Grænsen mellem